

PRANEŠIMAS SPAUDAI Nr. 136/25

2025 m. lapkričio 11 d., Liuksemburgas

Teisingumo Teismo sprendimas byloje C-19/23 | *Danija / Parlamentas ir Taryba (Deramas minimalusis darbo užmokestis)*

Teisingumo Teismas patvirtino, kad didžioji dalis Direktyvos dėl deramo minimaliojo darbo užmokesčio Europos Sąjungoje galioja

Vis dėlto jis panaikino nuostatą su išvardytais kriterijais, į kuriuos valstybės narės, kuriose minimalusis darbo užmokestis yra nustatytas teisės aktuose, privalo atsižvelgti nustatydamos ir atnaujinamos šį darbo užmokestį, taip pat taisyklę, draudžiančią mažinti šį darbo užmokestį, kai jam taikomas automatinis indeksavimas

Danija kreipėsi į Teisingumo Teismą prašydama visiškai panaikinti Direktyvą dėl deramo minimaliojo darbo užmokesčio Europos Sąjungoje. Ji, be kita ko, teigė, kad šia direktyva pažeidžiamas Sąjungos ir valstybių narių kompetencijos pasidalijimas, nes ja tiesiogiai kišamasi į darbo užmokesčio nustatymą Sąjungoje ir teisę jungtis į asociacijas, o pagal Sutartis šie aspektai priskiriami nacionalinei kompetencijai. Teisingumo Teismas pritarė Danijai tik iš dalies. Jis nustatė tokio pobūdžio kišimąsi dviejose direktyvos nuostatose, skirtose valstybėms narėms, kuriose minimalusis darbo užmokestis yra nustatytas teisės aktuose, ir susijusiose su šio darbo užmokesčio nustatymu ar atnaujinimu. Teisingumo Teismas atmetė likusią Danijos ieškinio dalį ir taip patvirtino, kad didžioji dalis nagrinėjamos direktyvos galioja.

2022 m. spalio 19 d. Sąjungos teisės aktų leidėjas, t. y. Europos Parlamentas ir Taryba, priėmė Direktyvą dėl deramo minimaliojo darbo užmokesčio Europos Sąjungoje¹. Siekiant geresnių gyvenimo ir darbo sąlygų Sąjungoje, šia direktyva nustatyta sistema, skirta, be kita ko, užtikrinti deramam teisės aktuose nustatytam minimaliajam darbo užmokesčiui valstybėse narėse, kur egzistuoja toks nustatytas darbo užmokestis, ir skatinti kolektyvinėms deryboms dėl darbo užmokesčio nustatymo.

Danija² Teisingumo Teisme pareiškė ieškinį, juo prašė panaikinti visą³ šią direktyvą.

Ji tvirtino, kad direktyvoje nepaisoma Sąjungos ir valstybių narių kompetencijos pasidalijimo, nes ja tiesiogiai kišamasi į darbo užmokesčio nustatymą Sąjungoje ir į teisę jungtis į asociacijas, t. y. sritis, kurios pagal Sutartis⁴ nepatenka į Sąjungos kompetenciją.

Teisingumo Teismas konstatavo, kad **Sutartyse numatyta Sąjungos kompetencijos išimtis abiejose minėtose srityse neapima visų klausimų, kurie yra kaip nors susiję su darbo užmokesčiu ar teise jungtis į asociacijas**. Ji taip pat netaikoma visoms priemonėms, kurios praktiškai paveiktų darbo užmokesčio lygį. Priešingu atveju tam tikra Sąjungai suteikta kompetencija remti ir papildyti valstybių narių veiksmus darbo sąlygų srityje⁵ netektų prasmės. Taigi **kompetencijos išimtis taikoma tik tiesioginiam Sąjungos teisės kišimui** į darbo užmokesčio nustatymą ir asociacijų teisę.

Išnagrinėjęs direktyvos tikslą ir turinį Teisingumo Teismas **tokį kišimąsi nustatė tik dviem konkrečiais atvejais**.

Pirma, direktyvoje valstybės narės, kuriose minimalusis darbo užmokestis yra nustatytas teisės aktuose,

įpareigojamos atsižvelgti į tam tikrus kriterijus⁶, kai nustato ir atnaujina šį darbo užmokestį. Šitaip direktyva suderinama dalis teisės aktuose nustatyto minimaliojo darbo užmokesčio sudedamųjų dalių, taigi tiesiogiai kišamasi į darbo užmokesčio nustatymą.

Antra, tas pats pasakytina apie **taisyklę, kuria užkertamas kelias** teisės aktais nustatyto minimaliojo darbo užmokesčio **mažinimui**⁷, kai nacionalinės teisės aktuose numatytas automatinis šio darbo užmokesčio indeksavimo mechanizmas.

Taigi **Teisingumo Teismas panaikino direktyvos nuostatas, kuriomis Sąjungos teise tiesiogiai kišamasi į darbo užmokesčio nustatymą**, nepriskiriamą Sąjungos teisėkūros kompetencijai. Jis atmetė likusią Danijos ieškinio dalį.

Konkrečiai kalbant, Teisingumo Teismas priėjo prie išvados, kad **direktyvoje neįtvirtintas tiesioginis Sąjungos teisės kišimasis į teisę jungtis į asociacijas**. Tokią išvadą jis padarė, be kita ko, dėl direktyvos nuostatos, skirtos „kolektyvin[ėms] deryb[oms] dėl darbo užmokesčio nustatymo skatin[ti]“, dėl to, kad pagal šią nuostatą valstybės narės neprivalo įpareigoti daugiau darbuotojų stoti į profesines sąjungas. Teisingumo Teismas taip pat atmetė Danijos ieškinio pagrindą, grindžiamą tuo, kad direktyva buvo priimta remiantis **klaidingu teisiniu pagrindu**⁸.

PRIMINIMAS: Ieškiniu dėl panaikinimo prašoma panaikinti Sąjungos teisei prieštaraujančius Sąjungos institucijų teisės aktus. Tam tikromis sąlygomis valstybės narės, Sąjungos institucijos ir asmenys gali Teisingumo Teisme arba Bendrajame Teisme pareikšti ieškinį dėl panaikinimo. Jeigu ieškinys pagrįstas, teisės aktas panaikinamas. Atitinkama institucija turi užpildyti teisės spragą, kuri gali atsirasti panaikinus teisės aktą.

Žiniasklaidai skirtas neoficialus dokumentas, neįpareigojantis Teisingumo Teismo.

[Visas sprendimo tekstas ir jo santrauka, jeigu rengiama](#), nuo paskelbimo dienos prieinami CURIA tinklalapyje.

Kontaktinis asmuo: Stefaan van der Jeught ☎ (+352) 4303 2170.

Sprendimo paskelbimo posėdžio vaizdai prieinami „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106.

Likite su mumis!

¹ 2022 m. spalio 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos [direktyva \(ES\) 2022/2041](#) dėl deramo minimaliojo darbo užmokesčio Europos Sąjungoje,

² Palaikoma Švedijos.

³ Subsidiariai Danija prašė panaikinti direktyvos 4 straipsnio 1 dalies d punktą ir (arba) 4 straipsnio 2 dalį, susijusius su kolektyvinių derybų dėl darbo užmokesčio nustatymo skatinimu. Danijos nuomone, šios nuostatos taip pat pažeidžia valstybių narių kompetenciją.

⁴ SESV 153 straipsnio 5 dalis.

⁵ SESV 153 straipsnio 1 dalies b punktas.

⁶ Pagal direktyvos 5 straipsnio 2 dalį šie kriterijai apima bent teisės aktuose nustatyto minimaliojo darbo užmokesčio perkamąją galią, atsižvelgiant į pragyvenimo išlaidas, bendrą darbo užmokesčio lygį ir jo pasiskirstymą, darbo užmokesčio augimo greitį ir ilgalaikius nacionalinius našumo lygius ir pokyčius.

⁷ Direktyvos 5 straipsnio 3 dalis.

⁸ Grįsdama savo prašymą panaikinti visą direktyvą Danija taip pat teigė, kad, nors direktyvos dalykas priklauso Sąjungos kompetencijai, ji grindžiama netinkamu teisiniu pagrindu. Kadangi ši direktyva taip pat susijusi su atstovavimu darbuotojų ir darbdavių interesams bei šių interesų kolektyviniu gynyimu, ji Taryboje turėjo būti priimta vienbalsiai, o buvo priimta kvalifikuotąja balsų dauguma.